

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

น้ำเวย์เป็นของเหลวที่ได้หลังจากการแยกเอาโปรตีนเคซีนและไขมันออกจากนํ้ามันในกระบวนการผลิตเนยแข็ง โปรตีนจากน้ำเวย์หรือเรียกโดยรวมว่าเวย์โปรตีน ส่วนใหญ่ใช้เป็น ส่วนผสมของอาหารและผลิตเป็นอาหารเสริมสุขภาพ เพราะมีกรดอะมิโนที่จำเป็นและสำคัญต่อการสร้างและซ่อมแซมกล้ามเนื้อ นอกจากนี้แล้ว ยังมีการใช้เวย์โปรตีนเพื่อเสริมสูตรอาหาร สำหรับวัยทารกเพื่อช่วยในการเจริญเติบโต (Wit, 1998) หรือสำหรับคนที่เกิดอาการแพ้โปรตีนจากนม อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้เป็นส่วนผสมเพื่อผลิตเป็นฟิล์ม และสารเคลือบผิว (coating) เพื่อป้องกันการสูญเสียสารให้กลิ่น (aroma) และน้ำมันได้ ทำให้สามารถนำมาใช้เคลือบผิวผลิตภัณฑ์อาหารบางชนิดเพื่อช่วยยืดอายุ เช่น ถั่วต่างๆ ผัก และผลไม้สด เป็นต้น (นิธิยา, 2541)

โปรตีนในน้ำเวย์โดยทั่วไปมีความสามารถในการทำให้สารละลายเกิดฟองที่มีลักษณะเป็นแผ่นฟิล์มบางๆ ที่ภายในมีอากาศถูกบรรจุไว้ โดยการเกิดฟองจะเกิดได้ดีเมื่อ pH อยู่ที่ค่า pI ของโปรตีนเนื่องจากโมเลกุลของโปรตีนมีประจุสุทธิเป็นกลาง จึงไม่เกิดการผลักกัน โมเลกุลโปรตีนจึงรวมตัวกันได้ดี เกิดเป็นฟิล์มที่เหนียวและคงตัว จึงสามารถดักจับอากาศไว้ได้ โดยฟองจะมีเสถียรภาพได้ดีต้องมีความเข้มข้นของโปรตีนที่เพียงพอ มีการนำสมบัติการเกิดฟองมาประยุกต์ในการผลิตอาหารหลายประเภท เช่น การเกิดฟองของโปรตีนในไข่ขาวถูกนำมาใช้ในการขึ้นฟูของขนมเค้ก ขนมไข่และขนมสาเกี เป็นต้น (ปราณี, 2549) ฟองที่เกิดจากโปรตีนจัดเป็นระบบคอลลอยด์ชนิดหนึ่ง โดยจะประกอบด้วยก๊าซ หรือก๊าซผสมกระจายตัวอยู่ในของเหลวที่มีความหนืดสูง โดยทั่วไปแล้วฟองอากาศจะมีการขยายตัวเมื่อได้รับความร้อน ทำให้ไม่ค่อยคงตัวต้องอาศัยสารลดแรงตึงผิว (surface-active agent) หรือสารช่วยทำให้เกิดฟอง (foaming agent) เพื่อช่วยให้ฟองมีความคงตัว (นิธิยา, 2545) สมบัติในการเกิดฟองของโปรตีนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยได้แก่ แรงตึงผิวของผิวสัมผัสระหว่างเฟสของก๊าซและของเหลว ตรงบริเวณผิวสัมผัสระหว่างทั้งสองเฟสจะมีพันธะของโปรตีนเกิดขึ้น ระหว่างกลุ่มพันธะไฮโดรฟิลิกและพันธะไฮโดรโฟบิกเข้าจับตัวรวมกัน ทำให้สามารถเกิดเป็นชั้นของแผ่นฟิล์มได้ (Borcherding *et al.*, 2008a) ซึ่งสมบัติการเกิดฟองของโปรตีน พิจารณาได้จากลักษณะพิเศษของการเกิดฟองและความคงตัวของฟอง

สามารถวัดผลในทางปฏิบัติได้จาก ปริมาตรของฟองที่เกิดขึ้น และปริมาตรของเหลวที่ได้จาก หลังจากฟองมีการแตกตัว (drainage) (Ralet and Gueguen, 2001) อีกทั้งยังพบว่า การควบคุมการให้ความร้อนในระดับหนึ่ง จะช่วยเสริมให้การเกิดฟองและความคงตัวเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการเสียสภาพของ โปรตีน (Tosi *et al.*, 2007) และยังมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการเกิดฟองได้อีก เช่น ค่า pH ความดัน ค่า ionic strength และความเข้มข้นของโปรตีน เป็นต้น (Nicorescu *et al.*, 2008) อุณหภูมิ และ ปริมาณเกลือ (Agyare *et al.*, 2009) ที่สภาวะแวดล้อมต่างๆ จะทำให้เวย์โปรตีนเกิดการเปลี่ยนแปลง เสียสภาพได้เช่นเดียวกัน

สมบัติเกี่ยวกับฟองของโปรตีนดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้เป็นแนวคิดในการแยกโปรตีนออกจาก สารละลายโดยอาศัยการสร้างฟอง ซึ่งระบบที่ใช้ในการผลิตฟองจะมีส่วนสำคัญมากต่อการสร้างฟอง นอกเหนือจากสมบัติทางกายภาพและเคมีสารละลายโปรตีน นอกจากนี้ อุณหภูมิของสารละลาย โปรตีนก็จะมีผลต่อประสิทธิภาพการแยกโปรตีนเช่นกัน (Nicorescu *et al.*, 2009) ฟองของโปรตีน บางชนิดสามารถคงตัวอยู่ได้ โดยไม่ต้องอาศัยสารช่วยทำให้เกิดฟอง (foaming agent) เช่น sodium dodecyl sulfate (Giroux and Britten, 2004) และคงอยู่ได้เป็นเวลานาน เพราะการทำให้เกิดฟองของ สารละลายโปรตีน โดยการตี ปั่น หรือเป่าอากาศ ทำให้เกิดการรวมตัวกันของ โปรตีนและช่วยทำให้เกิด โครงสร้างที่แข็งแรงของร่างแห โปรตีนที่ผิวของฟองอากาศทำให้ฟองมีความคงตัวมากขึ้น สมบัติของการเกิดฟองของโปรตีนจะพิจารณาจากความสามารถในการสร้างฟอง (foamability หรือ foam capacity) ของ โปรตีน ซึ่งจะรายงานในรูปแบบ foam power หรือ foam expansion ความคงตัวของ ฟอง (foam stability) จะพิจารณาจากระยะเวลาที่ใช้ในการทำให้ปริมาตรของฟองลดลง 50 % หรือมี ของเหลวเกิดขึ้น 50 % (นิธิยา, 2545) ซึ่งความสามารถในการละลายของ โปรตีนส่วนใหญ่จะละลายได้ดี ขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น และการเกิดฟองจะเกิดได้ดีที่อุณหภูมิไม่สูงมากนัก (Borcherding *et al.*, 2008b)

กระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำนม โดยเฉพาะการผลิตเนยแข็งนั้นเป็นขั้นตอนการแยก โปรตีนจากน้ำเวย์ที่เกิดขึ้น จะมีค่าใช้จ่ายสูง อีกทั้งยังต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เฉพาะทางซึ่งมี ราคาแพง เช่น อุปกรณ์ทำแห้งแบบพ่นฝอย (spray dryer) ทำให้ไม่เหมาะสมต่อโรงงานขนาดเล็ก ที่ มีการผลิตน้ำเวย์ในปริมาณไม่มากนัก ดังนั้น โรงงานประเภทนี้จึงจำเป็นต้องมีการบำบัดน้ำเวย์ เพราะเป็นของเสียจากกระบวนการผลิต (อภิรักษ์ และคณะ, 2549) ในน้ำเวย์มีปริมาณสารอาหารที่มี คุณค่าทางอาหารสูง เหมาะแก่การเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ หากระบบการบำบัดมีการจัดการที่ไม่มี ประสิทธิภาพเพียงพอ เมื่อปล่อยลงสู่แม่น้ำย่อมจะทำให้มีค่า BOD (Biochemical Oxygen Demand) และ COD (Chemical Oxygen Demand) สูงขึ้น เป็นผลให้ปริมาณออกซิเจนในน้ำลดลง ก่อให้เกิด ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้านน้ำเสีย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบำบัด น้ำทิ้งจากกระบวนการที่มีการผลิตน้ำเวย์ เช่น การลดค่า BOD จากน้ำทิ้งของน้ำเวย์เต้าหู้โดยการ

เพาะเลี้ยงเซลล์ยีสต์เป็นโปรตีนเซลล์เดียว (จารุวรรณ และนาตยา, 2549) และการนำน้ำทิ้งที่ได้จากกระบวนการผลิตเต้าหู้แผ่นหรือที่เรียกว่าน้ำเวย์ มาใช้เป็นอาหารเลี้ยงเชื้อให้จุลินทรีย์ผลิตวุ้นมะพร้าว (เสาวลักษณ์, 2550) เป็นต้น

หนทางหนึ่งที่เป็นไปได้สำหรับการนำน้ำเวย์มาใช้ประโยชน์ ทั้งยังเป็นการลดปริมาณของเสียและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ คือการแยกเวย์โปรตีนออกจากรูปร่างน้ำเวย์โดยใช้เทคนิคการสร้างฟอง (foam fractionation technique) ซึ่งนอกจากจะเป็นการลดผลกระทบของน้ำเวย์ต่อสภาพแวดล้อมแล้ว ยังช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่ น้ำเวย์อีกทางหนึ่งด้วย เนื่องจากน้ำเวย์มีสารที่มีคุณค่าอยู่มาก โดยเฉพาะเวย์โปรตีน การแยกและทำให้เข้มข้น เพื่อนำเวย์โปรตีนออกมาโดยอาศัยเทคนิคการสร้างฟอง ซึ่งมีต้นทุนการผลิตที่ถูก ไม่ซับซ้อน สามารถบำรุงรักษาดูแลเครื่องได้ง่าย (Shea *et al.*, 2009) และมีข้อดีในเรื่องของการลดการใช้สารเคมีในขั้นตอนการปฏิบัติงาน ไม่ต้องใช้สภาวะที่มีอุณหภูมิสูงมาก เพื่อลดการสิ้นเปลืองพลังงาน และสามารถนำไปใช้ในกระบวนการปฏิบัติแบบต่อเนื่อง (Aksay and Mazza, 2007) อย่างไรก็ตามมีงานของการวิจัยค้นคว้าโดยเกี่ยวกับเรื่องนี้้น้อยมากดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการเตรียมน้ำเวย์ที่มีต่อความสามารถในการเกิดฟองและความคงตัวของฟอง เพื่ออาศัยสมบัติเหล่านี้ในการแยกโปรตีนออกจากสารละลาย รวมทั้งศึกษาผลของตัวแปรด้านปฏิบัติการที่มีต่อประสิทธิภาพการแยกโปรตีนโดยเทคนิคการสร้างฟองแบบต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการแยกโปรตีนจากรูปร่างน้ำเวย์ที่ได้จากกระบวนการผลิตเนยแข็งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาผลของการเตรียมน้ำเวย์ที่มีต่อสมบัติเกี่ยวกับฟองของน้ำเวย์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาผลของตัวแปรด้านปฏิบัติการที่มีต่อประสิทธิภาพของกระบวนการแยกเวย์โปรตีนจากรูปร่างน้ำเวย์ โดยเทคนิคการสร้างฟองแบบต่อเนื่อง